

Think Again About Blood Transfusion

SUKHIT PHAOSAVASDI, M.D.*,
SURASAK TANEEPANICHSKUL, M.D.*,
PHINIT KULLAVANIJAYA, M.D.***

YUEN TANNIRANDORN, M.D.*,
CHUMSAK PRUKSAPONG, M.D.**

Every one knows or has heard about donating blood which is regarded as an honorable act with high merit. People who donate blood are very proud of themselves, more so than donating money, gold, or other valuables especially if the blood donated is of a rare type such as AB Rh-ve.

It is now known that blood transfusion can be risky. If there is no real medical need for it one should not give blood transfusion. However, the amount of blood available for transfusion is still not enough for the needy patients.

There is a point to ponder, in terminal patients such as those with cancer of the cervix, or are demented, immunocompromised if they do bleed from the gastrointestinal tract or sexual organs, how will doctors help these patients? Should they give i.v. fluid, oxygen, and blood? What ways of thinking should doctors have to lead to good, appropriate practice so that there will be good cooperation from the patient's relative and professional colleagues? Also how should doctors perform duty appropriately as someone who have been highly educated and longer trained than the general public?

Key word : Ethics, Blood Transfusion

**PHAOSAVASDI S, TANNIRANDORN Y,
TANEEPANICHSKUL S, PRUKSAPONG C, KULLAVANIJAYA P
J Med Assoc Thai 2001; 84: 459-460**

* Department of Obstetrics and Gynecology, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, Bangkok 10330,

** Department of Surgery, Police Hospital, Bangkok 10330,

*** Department of Medicine, Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand.

ขอคิดอีกทีในการให้เลือด

สุจิต ผ่องสวัสดิ์, พ.บ.*, เขื่อน ตันนิรันดร, พ.บ.*,
สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, พ.บ.*, ชุมศักดิ์ พกฤษาพงษ์, พ.บ.** พินิจ กุลลวณิชย์, พ.บ.***

ทุกคนใกล้ชิด รู้เห็นและเคยชินกับการบริจาคเลือด ซึ่งเป็นกิจกรรมที่น่าสรรเสริญยิ่ง เป็นการปฏิบัติที่ได้นุญสูง บางครั้งเกิดความภาคภูมิใจ รู้สึกว่ามีค่ายิ่งกว่าการบริจาคเงิน ทอง หรือของมีค่าอื่นๆ โดยเฉพาะในกลุ่มเลือดที่หายาก เช่น AB Rh ลบ

ปัจจุบันเป็นที่ทราบดีว่า การให้เลือดแก่ผู้ป่วย มีอันตรายสูง ถ้าไม่มีความจำเป็นจริงๆ ทางด้านการแพทย์แล้ว จะมีการให้เลือดน้อยมาก ถึงกระนั้นก็ดี เลือดก็ยังขาดแคลน ไม่เพียงพอแก่ความต้องการโดยเฉพาะของผู้ป่วยที่ยากไร้ทั้งหลาย

มีข้อให้พิจารณาว่าผู้ป่วยที่อยู่ในสภาวะสุดท้ายหมดหวังแล้ว เช่น มะเร็งปากมดลูก ผู้ป่วยสมองเสื่อม ผู้ป่วยภูมิคุ้มกันบกพร่อง ถ้าเลือดออกมาจากทางเดินอาหาร หรือจากอวัยวะสืบพันธุ์ แพทย์จะช่วยผู้ป่วยเหล่านี้อย่างไร เช่น การให้น้ำเกลือ ออกซิเจน รวมทั้งให้เลือดด้วย มีแนวคิดเพื่อนำไปปฏิบัติอย่างไรให้ยุติ เพื่อให้ได้รับความร่วมมือจากญาติและผู้ร่วมงานทั้งหลาย จะปฏิบัติอย่างไรให้สมกับเป็นแพทย์ที่ได้รับการศึกษามาก นาน และสูงกว่าคนทั่วไป

คำสำคัญ : จริยธรรม, การให้เลือด

สุจิต ผ่องสวัสดิ์, เขื่อน ตันนิรันดร,
สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, ชุมศักดิ์ พกฤษาพงษ์, พินิจ กุลลวณิชย์
จดหมายเหตุทางแพทย์ ๖ 2544; 84: 459-460

- * ภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา, คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ 10330
- ** ฝ่ายศัลยกรรม, โรงพยาบาลตำรวจ, กรุงเทพฯ 10330
- *** ภาควิชาอายุรศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ 10330